

Tekst Op de Gruppe.

Ik, Alex Witteveen, ben toegelaten tot de bondsmeesterklasse. Hier ben ik heel erg blij mee en het was een intens, maar mooi project. Hier mijn verslag over dit project.

Ik fotografeer al meer dan 15 jaar oude boeren projecten. Veel op eigen initiatief, maar ook als vrijwilliger voor een stichting. Ik was op zoek naar een nieuw project omdat er twee projecten afgerond waren. Na een lange zoektocht kwam ik bij deze boer terecht. Het was nog spannend of ik toestemming van deze boer kreeg om hem te mogen fotograferen, maar uiteindelijk mocht ik hem een dagje volgen. Dit is uitgelopen naar veel meer bezoeken in de 1,5 jaar dat ik hem nu volg, en ik ben er nog lang niet klaar.

De serie heet "Op de Gruppe". De naam is in het dialect en verwijst naar de soort stal waarin deze boer werkt. De koeien staan aangeliend en achter de koeien is een soort goot (grup) alwaar de koeien in poepen en plassen. Het unieke aan deze boer is dat hij de grup nog iedere dag leeg moet scheppen met de greep en de bats. Dit moet hij met een kruiwagen naar buiten rijden en leeggooien op de mestvaalt. Dit moet hij naast het voeren en melken ook iedere dag doen.

Ik heb deze serie gemaakt rond de grupstal omdat ongeveer 80% van zijn werkzaamheden, en dus ook zijn verdiensten, op dit smalle stukje stal plaatsvindt.

Uit onderzoek is gebleken dat deze manier van boeren echt zeldzaam is geworden en daarom uitstervend is, en ik heb deze boer gevonden en mag hem volgen met mijn camera.

Ik was net met dit project begonnen toen ik een telefoontje kreeg van de fotobond of ik niet een online mentoraat wou volgen en daaraan gekoppeld de deelname aan de bmk. Eerst heb ik nee gezegd omdat ik niet de verplichting wilde hebben om met de bmk mee te doen. Je moet zelf achter je serie foto's staan die je inlevert en dat wist ik nog niet aan het begin van het project. Wel wilde ik graag met het mentoraat meedoen. Ik kreeg de keuze uit twee mentoren, Theo Bijker, die ik al meerdere keren had gehad, of Harry Sekkink die nieuw voor mij was. Ik heb voor Harry gekozen omdat vreemde ogen anders kunnen kijken. Samen met Harry heb ik dit project doorlopen en iedere keer als ik bij de boer was geweest stuurde ik Harry een aantal foto's toe. Deze bespraken we dan samen en kwamen aan het einde tot een mooie selectie. Deze selectie heb ik klein uitgeprint met een aantal andere fotootjes en deze nog eens uitgelegd op de vloer. Misschien is dit wel het moeilijkste van het seriematig fotograferen. Uiteindelijk heb ik een paar kleine aanpassingen gedaan en heb de serie ingestuurd naar de bmk commissie. Ik kreeg op een gegeven moment een mailtje dat ik geselecteerd was voor de tweede rond. In de tussentijd heb ik een printer gekocht om zelf mijn foto's af te kunnen drukken. Ook dit is een intensief leer proces. Een kennis fotograaf Charles Niel heeft mij geholpen om de printer onder de knie te krijgen. Dit printen wil ik graag zelf doen om zo de controle over mijn eigen foto's te houden. De vorige keer dat ik aan de bmk meedeed was een kritiek punt van de jury dat mijn afdrukken niet erg goed waren. Ik had de foto's laten afdrukken bij een print centrale en had daar dus geen invloed op. Nu heb ik dit wel.

In Hilversum in het fotomuseum moest ik mijn fotoserie presenteren aan de jury. Dit vond ik erg moeilijk, want ik kan best lullen maar niet zo goed praten. Daarnaast vind ik de boer nog belangrijker dan mijzelf en de foto's. Ik had mijn eigen gemaakte prints in een passe-partout

geplaatst en heb bij de Action kleine schildersezeltjes gekocht om de foto's te presenteren. Je moet er wel alles uithalen om jezelf zo goed mogelijk neer te zetten. De presentatie ging goed en daarna was het afwachten. Van tevoren had ik al bedacht dat ik vereerd was dat ik door was naar de tweede ronde en alles wat hierna kwam alleen maar positief kan zijn. Bij afwijzing had ik mij toch mooi kunnen presenteren aan een vakjury. Bij kandidaat bmk mocht ik al twee jaar met de grote heren en dames meedoen, dus alles wat er gebeurd was alleen maar positief. Bij de jury beoordeling was ik als laatste. (dit krijg je met een achternaam die begint met een W) Er waren al vier mensen kandidaat geworden en vier hadden het felbegeerde predicaat al gekregen. De jury was positief en aan het einde van hun pleidooi kreeg ik te horen dat ik toegelaten ben.

Bij de boer op de stal.

Toen ik voor de eerste keer de stal binnen liep zag ik de kleur van het licht dat op de stal heerste. Wow, dit was mooi licht. Een mengelmoes van zachtgeel, oranje licht dat van de weinige tl-balken kwam die vies waren van de stof en vliegenstront. Dit maakte het licht zo mooi zacht en bijzonder van kleur. Daarnaast viel er hard daglicht door de paar kleine stalraampjes naar binnen. Uitdagend en bijzonder mooi.

Ik ben de boer gaan volgen in zijn werkzaamheden en kwam er al snel achter dat hij alles op routine doet en dat dit in een hoog tempo gaat. Dit is best moeilijk om te volgen, maar door goed te kijken kom je wel achter zijn werkpatroon. Nu is het zaak om dit goed te volgen en daarna te gaan voorspellen wat zijn volgende handeling is. Hier moet je over nadenken om te weten of je deze volgende stap wel wilt vastleggen en hoe. Dit in combinatie met het harde licht van buiten dat door de paar kleine raampjes naar binnen valt, wat ook veel donkere plekken geeft op de stal. Denk daarbij dat de smalle strook waar je samen met de boer bent en waar je niet langs elkaar heen kunt lopen. Daarnaast kunnen de koeien zonder aankondiging lekker van zich af poepen of plassen. Ook met dit gegeven moet je rekening houden. Alles bij elkaar enorm moeilijk, maar zeer uitdagend. Dit trekt mij erg aan om de uitdaging aan te gaan met de elementen en de werkzaamheden van de boer. Samen komen we tot een zeer mooi geslaagd project. De boer met zijn bescheiden houding die compleet uit zijn comfort zone stapt en ik met mijn menselijke houding.

En nu verder.

Ik ben benaderd door stichting Sallands Erfgoed die mijn foto's hebben gezien en hiervan onder de indruk zijn. Zij stellen voor om samen een boek te maken. Het boek moet het oude boeren leven laten zien die in deze tegenwoordige tijd nog boeren. Over een paar jaar is al dit moois compleet uitgestorven. Een erg mooi project dus dat precies bij mijn werk past. Daarnaast komt er een expositie in de kerk in Schalkhaar tijdens de feestweek Schalkhaar live. Dit zal rond het pinksterweekend zijn. Rond de vakantieperiode zal mijn werk te zien zijn in de Lebuiniuskerk in Deventer tijdens de expositie weken van de Deventer fotokring. Verder ben ik bezig met een groot museum om daar mijn werk te laten zien, maar hier is verder nog geen nieuws over bekend.

Mocht u verdere informatie willen hebben vraag dan gerust.

alexwitteveen@gmail.com of 06-50285514